

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nej, det sidste er jeg fuldstændig enig i, det er aldeles umuligt at vide, om koncentrationen er 1:100 eller 1:500, det vil naboen aldrig kunne se eller registrere.

Nu gjorde jeg rimelig meget ud af at sige, at jeg ikke synes, at alle disse ting er lige nødvendige. Jeg kan bare ikke se, hvad problemet er ved at indføre det, også fordi det heller ikke rigtig koster noget.

Jeg glemte at sige, at vi støtter forslaget, vi støtter principperne i forslaget, men vi har nogle ender, vi godt lige vil kigge på, inden vi fuldstændig tilslutter os det. Det giver mig også anledning til at sige, at jeg hørte meget efter, hvad ministeren sagde om de mange penge, der skulles bruges til at lave et grønt regnskab, og en af de ting, jeg kunne tænke mig at vi ville foreslå, var at følge de regler, der er i hektarstøtteordningen, hvor de mindste ejendomme er holdt uden for disse ting, og de skaber jo heller ikke ret mange problemer for miljø og natur. Det vil nok være en af de ting, vi godt ville se på.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu er vi ved noget meget centralt. Det er rigtigt, at de mindre ejendomme ikke bruger så meget, nogle af dem skal vel ikke engang have sprøjtejournal eller -certifikat. Men er det ikke der, vi har problemet? Hvis man overhovedet ikke har kendskab til kemikalierne og selv vil gøre det, så læser man på dunken, hvad firmaet anbefaler. I grunden kunne man mange gange nøjes med en fjerdedel af det, der anbefales, og der kommer altså, skal vi sige, landmandens kendskab til det ind. Det er det, han noterer i sin lommebog, der ligger i værktøjskassen på traktoren, så han kan se, hvad han brugte sidste år, og om det ikke passer her. Det er der, det er interessant, ikke offentligheden.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er jo ikke ligegyldigt, om man har 17½ ha, som jeg tror er grænsen for registrering – det har den i hvert fald været, men nu er den vist på 20 ha, kan jeg se på ministeren – men det er altså i en størrelsesorden på det niveau nogenlunde, at man bl.a. ikke behøver at have brak. Der er en særlig grænse for de små brug, og det er i den størrelsesorden. Der er man nødt til at erkende, at det jo ikke er lige meget, om man har 20 ha el-

ler man har 400 ha, allerede af den grund, at de 20 ha driver man nok ikke så intensivt som de 400 ha.

Det er kendetegnende, at vi har et meget, meget effektivt dansk landbrug; og jo større bruget er, jo mere effektivt er det. Jeg har registreret, at også hr. Jens Kirk igen og igen har hæftet sig ved, at effektiviteten bliver større, jo større brugene bliver. Så det må vel også være gældende på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Ja, i mellemtiden dukkede der så to spørgsmål op. Jeg hørte hr. Touborg sige noget i retning af, at de mindste ikke er så interessante med hensyn til miljø og natur. Det kan jeg ikke helt forstå. Jeg mener ikke nødvendigvis, der er noget belæg for, at mindre virksomheder, hvad enten det er landbrug eller andre, er mere miljøbevidste end større virksomheder. Nogle gange kan man nok sige tværtimod. Naturen er vel også ligeglad med, om der er fem landmænd, der hver har 17 ha, eller der er en, der har 85. Så på den måde burde naturhensynet jo tages begge veje.

Men så er der en ting, der interesserer mig, jeg er nemlig ikke landmand, jeg er bare en almindelig bybo, og jeg har hørt hr. Kristen Touborg to gange sige noget om naboerne, der skal holdes vældig godt øje med tingene, så man kan lægge mærke til, hvor meget det lugter. Jeg vil så gerne vide, hvor meget lugter hvor mange grise. Jeg ved altså ikke, om min næse kunne finde ud af det, hvis jeg var nabo til en landmand.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det tror jeg godt fru Else Theill Sørensen ville kunne, dog ikke om der er 87 eller der er 140. Men jeg tror godt, at fru Else Theill Sørensen vil kunne registrere, om der produceres 27.000 svin for meget om året. Det er ikke helt ligegyldigt, hverken hvad angår lugt eller ammoniaknedfald. Derfor er det vigtigt, at vi skal have styr på, at den overproduktion stoppes. Og det her er et af midlerne.

Jeg bliver faktisk ringet op af adskillige naboer til svineproducenter og får mail fra dem osv. De er dybt fortvivlede over, at man ikke kan gøre noget ved det. Derfor tror jeg faktisk, at der er en hel del af dem, der bor tæt ved dem, der har for mange svin, der vil kunne hjælpe os med at få det her på plads, hvis regeringer ikke kan.